

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 P 005615 06 P
Visoko, 16.02.2010. godine

Tužitelj: Đorđo Bajić i drugi
Tuženi: Općina Visoko
Radi: Naknada štete - ostali
Vrijednost spora: 8.000,00

Zapisničar
Amira Smailbegović

Sudija
Igbala Mustafić

ZAPISNIK
o glavnom ročištu

sastavljen kod ovog Suda, dana 16.02.2010. godine, u 10,00 sati.

Za tužitelja - Đorđo Bajić . lično i punomoćnik adv. Zahid Hadžić po punomoći u spisu

Za tužitelj - Bajić Zoran, advokat Sokolović Sabiha po punomoći u spisu
Za tužitelja - Bajić Dušanku, advokat Sokolović Sabiha po punomoći u spisu

Tuženi: Općina Visoko, općinski pravobranitelj Melina Hodžić Travančić, po punomoći u spisu

Svjedok: Dlakić Dževad

Vještaci: Begović Zijad i Spaho Lejla

Sud konstatuje da u spis suda nije uloženi dokaz da je punomoćnik Sokolović Sabiha primila nalaz vještaka poljoprivredne struke kao i ni nalaz vještaka građevinske struke iako su joj oba nalaza poslata, pa vještak obavještava sud da je nalaz vještaka poljoprivredne struke i vještaka građevinske struke primio unazad pet dana te da se o oba nalaza na današnjem ročištu ne može izjasniti..

U spisu suda nema ni dokaza da je punomoćnik tužitelja Đorđe Bajića primio nalaz vještaka građevinske struke pa punomoćnik tužitelja obavještava sud da je nalaz primio 09.02.2010. godine.

Punomoćnici tužitelja i tuženog obavještavaju sud da se o nalazu vještaka građevinske struke na današnjem ročištu ne mogu izjasniti a iz razloga što im je bio kratak rok pa

predlažu da se vještačenje po vještaku građevinske struke izvrši na nekom od narednih ročišta.

Vještaci se obavještavaju da se na današnjem ročištu zbog kratkog roka ne mogu izvesti nalazi vještaka pa će se u nekom od narednih ročišta nakon što punomoćnici parničnih stranaka dostave primjedbe na pismeni dio nalaza iste pozvati.

Stranke su saglasne da se danas otpočne sa glavnom raspravom te da se sasluša tužitelj i svjedok Dlakić Dževad, a da se u nastavku glavne rasprave izvedu ostali dokazi koji prijedlog sud usvaja.

Sud poziva punomoćnika prvotuzitelja da ukratko izloži tužbu i tužbeni zahtjev. Ostajem u cjelosti kod tužbe, tužbenog zahtjeva, činjeničnih navoda sa pripremnog ročišta i postavljenog tužbenog zahtjeva sa pripremnog ročišta.

Sud poziva punomoćnika drugotuzitelja i trećetuzitelja da izloži tužbu i tužbeni zahtjev. Ostajem kod navoda koji su dati na pripremnom ročištu činjeničnih navoda tužbe, a visinu tužbenog zahtjeva izjasnit ću se nakon izvođenja dokaza po vještacima..

Sud poziva punomoćnika tužene da ukratko izlaže odgovor na tužbu. Tužena u cjelosti osporava navode tužbe, osnovi visinu tužbenog zahtjeva te u cjelosti ostaje kod odgovora na tužbu od 25.07.2006. godine, svih navoda i prigovora istaknutih u istom, dakle nedostatka pasivne legitimacije na strani tuženog i prigovora zastarjelosti kao i navoda sa pripremnog ročišta. Odlukom Predsjedništva BiH od 29.08.1993. godine utvrđeno je područje od opšteg interesa za potrebe izgradnje aerodroma Visoko te se vidi da se ovdje radi o objektu od posebnog značaja za RBiH kao i odluke Predsjedništva RBiH o pristupanju izmjenama i dopunama prostornog plana BiH za period od 1981. do 2000. godine. Sredstva za izradu izmjena i dopuna plana obezbjeđivat će se iz republičkog budžeta, a zadaci nosioca izrade izmjena i dopuna pomenutog plana bliže definisanim smjernicama za izradu prostornog plana BiH za period od 1981. do 2000. godine. „Sl.list RBiH br. 20/93“. Navedene Odluke Predsjedništva RBiH najbolje govore u prilog tvrdnji da se ovdje radi o objektu od posebnog značaja za BiH, odnosno da općina Visoko nije pasivno legitimisana u ovom predmetu. Shodno odredbama zakona o eksproprijaciji nepokretnost se može eksproprijisati tek pošto je na način određen zakonom utvrđeno da postoji opšti interes za izgradnju objekta odnosno izvođenje drugih radova na toj nepokretnosti. Prijedlog za eksproprijaciju može podnijeti korisnik eksproprijacije shodno odredbama zakona, ali ne i tužitelji kao vlasnici nekretnina u vanparničnom postupku vođenom radi utvrđivanja visine naknade za ranije eksproprijisane nekretnine. Općina Visoko je preko svojih organa samo provela eksproprijaciju nekretnina za koje je utvrđen opšti interes dok za parcele označene tužbenim zahtjevom isti nije utvrđen te ne postoji ni rješenje o eksproprijaciji koje između ostalog mora da sadrži naznačenje da li vlasniku i za koje eksproprijisane nekretnine pripada pravo na naknadu. Istim zakonom propisan jep ostupak za

određivanje naknade kao i da nadležan redovni sud po službenoj dužnosti u vanparničnom postupku odlučuje o visini naknade za eksproprijiranu nepokretnost. Odlukom Predsjedništva R BiH od 04.10.1993. godine utvrđen je opšti interes za parcele označene kao k.č. 2775/2 i k.č. 1154/1 upisane u z.k.ul. br. 47 k.o. Radovlje koje su eksproprijirane rješenjima broj 06/5-473-1-82/94 i 06/5-473-1-50/93 a naknade po istom isplaćene.

Općina Visoko nije bila izvodjač radova niti naručilac istih za izgradnju aerodroma pa samim tim nije ni mogla prouzročiti eventualnu štetu tužiteljima.

Predmetne nekretnine nisu stavljene pod upravu tužene pa ni po tom osnovu nema odgovornosti tužene za eventualnu štetu.

Tužiteljima ni na kakav način nusu ugrožena bilo kakva prava niti se ušlo u posjed nekretnina tužitelja, niti je opština raspolagala sa istim.

Tužitelji su podnosili zahtjev za povrat nekretnina koje su im vraćene 2001. godine što proizilazi iz arješnja općinske službe za geodetske imovinsko pravne poslove i katastar nekretnina broj 06/5-31-4-319/01 od 21.06.2001. godine i rješnja broj 06/5-31-4-751/01. Smatram da je potrebno da pojasnim sadržaj navedenih rješnja kako ne bi bilo nesporazuma.

U navedenom rješnju u jednoj od tačaka stoji da prestaje uprava opštine Visoko na tim nekretninama.

Ova konstatacija je netačna i neistinita iz razloga što općina Visoko nikada nije stala predmetne nekretnine pod upravu, odnosno ovdje se radi o klasično „lapsus lingve“ slučbenika koji je pravio nacrt Rješnja. Naime, ovo rješnje može poslužiti samo kao dokaz da su nekretnine vraćene u posjed tužiteljima, a što je bila obaveza prema zakonu o prestanku primjene zakona o privremeno napuštenim nekretninama u vlasništvu građana u implementaciju člana 12. Zakona rješnje o vraćanju nekretnina u posjed općinski organi uprave su bili dužni donositi bez obzira jesu li nekretnine bile pod upravom ili ne. Lapsus lingve slučbenika koji je sastavljao to rješnje je nastao zbog činjenice da je u članu 12. navedeno šta treba da sadrži rješnje o povratu imovine i o tom članu navedeno je pet tačaka koje je slučbenik prepisao. Da je to tako jasno se vidi u obrazloženju tog rješnja jer se nigdje u obrazloženju ne navodi kojim je to rješnjem općina Visoko stavila te nekretnine pod upravu, a to znači da takvog rješnja nikad nije ni bilo niti je donešeno. Zakon o privremeno napuštenim nekretninama u svojini građana za vrijeme ratnog stanja ili u slučaju neposredne ratne opasnosti od 10.05.1993. godine u članu 7-11 izričito propisuje proceduru za stavljanjem neke nekretnine pod upravu općine i u toj proceduri obavezno je donošenje rješnja kao upravnog akta bez kojeg formalno pravnog upravnog akta nema stavljanja nekretnine pod upravu općine.

Prema tome ova činjenica u pogledu navodnog stavljanja nekretnina pod upravu ne može biti dokaz za isto.

Jedini validan dokaz moglo bi biti rješnje općine Visoko sa svojim brojem i datumom donošenja koje bi bilo donešeno isključivo sa tim ciljem da se nekretnina stavi pod upravu općine.

U konkretnom slučaju odgovorno tvrdim da nema takvog rješnja niti je isto ikada donešeno u općini Visoko.

Punomoćnici tužitelja saglasno izjavljuju da osporavaju navode u odgovoru na tužbu obzirom da se radi o isticanju novih činjenica kojima se osporava osnov tužbenog

zahtjeva te će u nastavku glavnog pretresa ili u završnom izlaganju o istim punomoćnici tužitelja dati pojašnjenje i obrazloženje.

U nastavku glavne rasprave izvode se dokazi u skladu sa rješenjem sa pripremnog ročišta pa se u svojstvu parnične stranke saslušava Bajić Đorđo, sin Miladina, rođen 02.12.1949. godine, nastanjen trenutno u Americi, upozoren da se saslušava u svojstvu parnične stranke, da je dužan govoriti istinu da je zalažno davanje iskaza krivično odgovoran, izjavi razumio upozorenje, nakon što je upoznat na okolnosti na koje je predložen pa na upit svog punomoćnika odgovori:

Prije rata živio sam u Maurovići općina Visoko i živio sam u svojoj kući na broju 33 Maurovići. Pred kuće imao je i prateći objekat oblika L u kojem se nalazila garaža, ljetna kuhinja, šupa za drva i sušnica. Objekat je imao ploču a na ploči je bio krov tako da se može reći da je objekat bio pod krovom. Objekat je bio potpuno završen opremljen i sa fasadom.

Što se tiče dimenzija kuća je bila 10x12. To je bio tzv duplex ja sam imao 120 kvadrata sa svoje strane a drugi dio kuće pripadao je bratu Zoranu Bajiću isto 120 kvadrata.

Moj i Zoranov dio nekretnina kompelt bio je cca 25 dunuma i kuća je bila sagradjena odmah na ulazu u nekretnine prema putu a iza i oko kuće bila je bašta i voćnjak. Te nekretnine je otac podijelio meni i bratu po dužini, a u pravcu kako je išlo i polovina kuće. Mi smo otišli 20.juna 1992. godine od kuće. I vratio sam se tek 2005. godine.

U julu mjesecu. Kad sam došao u junu mjesecu 2005. godine obratio sam se u općinu Dlakić Dževadu i on mi je tom prilikom rekao „Doka tvoja je kuća srušena“ i mi ćemo kao i ostalim ljudima štetu namiriti, bićete obeštećeni. Ja sam nakon toga otišao na mjesto gdje mi je kuća i imanje i nisam imao šta da vidim. Kada sam prilazio svojim nepokretnostima dočekala me je rampa. Stali smo pred rampom a na aerodromu ima jedna napravljena zgrada i ispred te zgrade mi se obratio jedan čovjek sa riječima „kud ste pošli, ovamo ne može“ i isti je pošao prema meni i prilazeći meni on me je prepoznao i upitao me „Doka jesi li to ti“. A ja sam njega tada prepoznao i vidio sam da se radi o mom komšiji Ekremu Rizviću. Rekao sam mu da sam pošao da vidim kuću. Te me je on pustio da prodjem i ja sam otišao i obišao. Nisam imao šta vidjeti nego sam samo vidio kamaru zemlje. A nema nikakvih tragova kuće, moj dio šupe je stajao sav demoliran. Vidio sam da nema voćnjaka, ograde, da uopšte nema kapija, a mjesto je za nepoznati kao da tu nikada nisam živio. Nakon toga ja sams e vratio u Ameriku. 2005. godine sam kao advokata angažovao Zivlaka Milorada kojem sam dao punomoć da mi on traži da mi se namiri šteta. Ranije sam čuo da se radi o nekom aerodromu ali ništa informativno nisam čuo. Drugi put sam dolazio 2008. godine. Gdje se dila identična situacija i gdje sam vidio sve što sam vidio i ranije 2005. godine, samo što ga je dočekao nepoznati čovjek. U maju ili aprilu 2001. godinc ja sam saznao da se treba podnijeti zahtjev za povrat imovine i ja sam svojoj sestri dao punomoć da podnese zahtjev za povrat imovine. I ona je išla u opštinu tada a nakon toga je otišla i na lice mjesta i rekla mi da gore nije mogla proći jer se radi aerodrom.

Ja nikada nisam dobio nikakvu informaciju što se tiče povrata imovine.

Ja sam baš sinoć pitao sestru da li je ona dobila neko rješenje o povratu imovine, ona je sve papire pregledala i rekla mi da nije dobila. Ja sam lčno sve prelistao i ništa nisam mogao pronaći. Ja znam samo da sam naveo generalno da ona traži povrat svojih

nekretnina. A ja smatram da pod nekretnine spada sve ono što čovjek posjeduje. Ja ne znam da li se danas može doći kroz rampu i prići nekretninama. Kuća bi se na tom dijelu mogla praviti ali kad bi se zgrnula sva zemlja koja je tu bila kad sam ja bio zadnji put u posjeti.

Kad sam oba puta bio u posjeti svog imanja vidio sam na istom da stoje nekakvi pokvareni kamioni – 2 kamiona.

Punomoćnik tužitelja nema daljih pitanja tužitelju.

Sud poziva punomoćnika tužene da ispita svjedoka -- tužitelja:

U periodu od 1992. do 2005. godine ja nisam dolazio. A ja sam 2001. godine kad je sestra išla da obidje to saznao da je kuća porušena i da je nema.

Punomoćnik tuženog predočava dostavnicu fotokopiju, a original se nalazi u spisu iz koje se vidi da je Čurić Božana primila Rješenje.

Tužitelj izjavljuje da mu nije poznato da je sestra primila rješenje, jer sestra tvrdi da ne zna da je išta primila.

Kad sam bio 2005. godine vidio sam da kuće nema, ali mogu se izjasniti da je voćnjak sasjećen većim dijelom.

Primijetio sam prilikom posjete da je uništena i ograda – živica na jednom dijelu satrana od kamiona da nema kapije.

Ja nisam bio kad je došlo do štete namojim objektima. To sam već i rekao, a do mene je došla informacija u Americi od ostalih ljudi kojim je takodje tom prilikom šteta pričinjena da je to uradio aerodrom. Sve komšije koje sam vidio prilikom obilaska 2005. i 2008. godine kad sam plakao su izrazile razumijevanje i rekli su da je to uradio aerodrom kao i svim ostalim.

Ja oba puta kad sam došao da obidjem svoje imanje naišao sam na rampu i stražara i oba puta nakon što sam objasnio razlog zašto sam došao, oba ta čovjeka su me pustila da prodjem i obidjem svoje imanje.

Ekrem Rizvić je moj komšija i on mi je tad rekao da je on tu stražar. Ja ga nisam pitao ko ga je postavio, jer mi u tom momentu pod osjećanjima kojima sam bio nije palo to na pamet.

2005. godine ja sam samo obišao parcelu na kojoj je bila sagradjena kuća.

Ja se nisam nikome obračao da ukloni rampu koja je postavljena. A za povrat imovine sam saznao tek juče kad sam došao kod svog punomoćnika.

Prilikom posjete u junu mjesecu 2005. godine ja nisam zatekao ni jedno lice.

Punomoćnik tuženog nema pitanja tužitelju, ali prigovara iskazu tužitelja naročito iz razloga jer iz dokaza koji će biti izvedeni na glavnoj raspravi jasno proizilazi da je tužitelj opunomoćio svoju sestru za podnošenje zahtjeva za povrat imovine tep oduzimanje svih drugih radnji i da je isto dostavljeno sestri tužitelja, kao i da je na zahtjevu za povrat u posjed nekertina jasno naznačeno da je već tada dakle 2001. godine sestri tužitelja bilo poznato da je kuća i pomoćni objekat srušen.

U nastavku glavne rasprave izvodi se dokaz saslušanjem svjedoka Dlakić Dževad, sin Hilmije, rođen 1945. godine, nesrodan sa parničnim strankama, upozoren da sudu

pristupa kao svjedok, da jekao svjedok dukžan govoriti istinu da je za lažno davanje iskaza krivičan odgovoran, izjavi razumio upozorenje, pa upit punomoćnika tužitelja odgovori:

U općini Visoko obavljao sam poslove šefa službe za imovinsko pravne i geodetske poslove u periodu rata do odlaska u penziju 2006. godine. Bajić Đorđo i Bajić Zoran su meni poznati. Ja sam iz tog kraja i sve mi je poznato što se tiče vezano za njihove nekretnine. Ja u ovom momentu s obzirom na svoje godine ne mogu govoriti o tačnim datumima, međjutim, sve što govorim ima zapisano i ima pisani trag u imovinsko pravnoj službi općine Visoko.

Kad je nastala šteta na objektima Bajić Zorana i Bajić Đorđe , a mislim da je negdje u 2005. Đorđe došao iz Amerike kod mene u kancelariju. Došao je da se interesuje za svoje nekretnine obzirom da sam ja obavljao i poslove šefa službe za povrat imovine u općini Visoko. U to vrijeme izvjesni advokat Zivlak Milorad zvao je telefonom i pitao mene da li bi općina pristala na nagodbu da ne diže tužbu protiv općine u slučaju nekretnina porodice Bajić. Ja sam mu rekao da se pismeno obrati imovinsko pravnoj službi sa zahtjevom na naknadu štete, što je imenovani i učinio. Ja sam upoznao predsjednika općine sa predmetom i zahtjevom Zivlak Milorada, tada mi je predsjednik odgovorio da imengvani podncse ponudu kolika bi to bila cijena za objekat i to oko objekta. Kada smo dobili pismeni dopis od Zivlaka predsjednik opštine kada sam ga ja upoznao sa zahtjevom tražio je da se izvrši ponuda u novcu koliko bi to bilo. Mi smo pismeno odgovorili Zivlaku da nam pošalje koliko bi to bilo, koja bi to bila cijena za kuću i nekretnine koje su uz kuću.

Koliko se ja sjećam da su dolazili neki vještaci pravili procjene čak i geodetske procjene, i kada je napravljena procjena ponudjena je predsjedniku općine koji je tada rekao mi to nećemo neka nas tuže i neka idu na spor.

U tom međjuvremenu Đoka je meni dolazio i tada sam mu ja rekao Đoka postupak je u toku treba da se vidi koliko to košta, a možda se i on sjeća ako to bude nešto što je normalno vjerovatno da bi predsjednik opštine pristao na to, i rekao sam mu da je to sve u toku i da će biti vjerovatno plaćeno i nadoknađeno. Što se tiče daljeg spora ja nisam upućen.

Ja znam da su u kući Bajić Đorđe bili smješteni radnici aerodroma, a ko je kuću srušio ja ne znam.

Vjerovatno su to uradili oni koji su radili na aerodromu, a ja nisam bio gore pa ne mogu tvrditi ko je taj objekat srušio. Taj objekat je u sklopu aerodroma kao i ostali objekti.

Za mog vaktā dok sam ja radio u opštini toga je dosta plaćeno, a plaćala je opština. Sve što je bilo za korist aerodroma koliko znam je plaćeno, a plaćala je opština i to po sudskim presudama.

A bilo je malo vansudskih nagodbi, a bilo je.

Budžet je plaćao ceh aerodroma.

Što se tiče povrata imovine ja mislim da je općina donijela sva rješenja o povratu imovine i u rješenjima je bilo naznačeno šta je sa objektom u momentu povrata.

Ta rješenja su bila u skladu sa obavezama međjunarodne zajednice jer se nije mogao drugačije završiti ciklus povrata imovine.

Punomoćnik tužitelja nema daljih pitanja svjedoku.

Sud poziva punomoćnika tužitelja Bajić Zorana i Dušanke da ispita svjedoka:

Svjedok odgovori: Ja znam da Đordo ima brata Zorana i Zoranovu ženu Dušanku i da su zajedno živjeli u jednoj kući. Kako je ta kuća podijeljena ja ne znam. Isti punomoćnik Milorad Zivlak se obraćao i za Zoranovu imovinu, jer procjena koju sam ja gledao odnosila se na komplet imovinu koju bi općina kupila od njih.

Ja sam ne znam koje godine kada su dolazili geometri koje je angažovao njihov punomoćnik saznao da su objekti porušeni.

Ja sam Zivlaka uputio na opštinu, a iz razloga da nas ne bi utuživali. O tome sigurno imaju prepiske u općini.

Dok se vodio postupak oko eksproprijacije zemljišta za potrebe aerodroma isplatu je vršio aerodrom, a sve ostale isplate su bile putem suda kao i naknade štete iz budžeta opštine.

Općina je rješenjem nekretnine tužiteljima vratila, a oni su koliko mi je poznato u Americi.

U rješenjima kojim su vraćane nekretnine trebalo bi biti da je konstatovano stanje objekata. A u konkretnom slučaju ja se ne sjećam.

Punomoćnik tužitelja Bajić Zorana i Dušanke nema daljih pitanja.

Sud poziva punomoćnikatužene da ispita svjedoka pa svjedok odgovori:

Ja kao šef službe za imovinsko pravne poslove nikad nisam izlazio na lice mjesta.

Poznato mi je da je kukća srušena jer živim na tom području.

Ne znam i nijemi poznato ko je kuću srušio.

Poznata mi je činjenica a i lično sam vidio svojim očima da je u kući Đordinoj i Zoranovoj bili smješteni radnici aerodroma.

Nije mi poznato ni ko je bio naručilad a ni ko je izvodjač radova na aerodromu. Od mene je samo traženo da provedem zakonsku proceduru.

U prvom periodu eksproprijacije nekretnina i objekata koje su podpadale pod aerodrom plaćao je aerodrom i to je bila prva faza. U drugoj fazi nije ništa plaćano. A sve što je naplaćeno naplaćeno je putem tužbi preko suda od općine.

Ne znam da li su rješenja o eksproprijaciji sva bila pravosnažna jer su bile tužbe na sudu.

Nije mi poznato da li su parcele koje su predmet tužbenog zahtjeva ušle u rješenje o utvrđivanju opšteg interesa na parcelama.

Visinu štete koju je potraživao punomoćnik tužitelja Zivlak Milorad vršena je na njegovu inicijativu i općina nije učestvovala u procjeni vrijednosti tih nekretnina, ali je općina prihvatila da se postupak riješi vansudski, međjutim zbog visoke cijene koju su potraživali ta nagodba nije završena.

Ponuda za vrijednost nekretnine bila je od strane tužitelja odnosno njihovih punomoćnika. A tada je predsjednik opštinerkao neka oni to napišu i pošalju ponudu pa ćemo mi vidjeti šta oni traže, pa kada je vidio ponudu predsjednik opštine je rekao mi to nećemo neka oni tuže.

Sve prepiske postoje sigurno u općini. Predsjednik općine u to vrijeme bio je rahmetli Kenan Jusufbašić, a bio je i direktor JP Aerodrom.
Sve prepiske je vodila pravica Sirčo Mediha i Omanović Mirzet.

Punomoćnik tužene prigovara iskazu svjedoka ukoliko je u suprotnosti sa odgovorom na tužbu.

Svjedok ne potražuje troškove pristupa sudu.

Punomoćnici parničnih stranaka predlažu da se prekine glavna rasprava te da se nastavak glavne rasprave zakaže za dan PETAK 02. APRIL 2010. godine u 09,00 sati o čemu se prisutni usmeno obavještavaju s napomenom a im se pozivi neće slati uz upozorenje na posljedice propuštanja.

Punomoćnici parničnih stranaka se upoznaju satime da u roku od 8 dana mogu uložiti pismene primjedbe na nalaze oba vještaka, koje primjedbe će nakon što ih zaprimi sud solaviti vještacima.

Na nastavak glavne rasprave pozvati Lejlu Spaho i Begović Zijada.

Dovršeno u 11,10 sati

ZAPISNIČAR

DOVRŠENO

SUDJA